Lietas Nr. C11071914
Lietas arhīva Nr. C-0719-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs, 2014. gada 20. augustā

Cēsu rajona tiesa, tiesnese L. Karlsone,

izskatot rakstveida procesā civillietu /pers. A/ (turpmāk - prasītāja) maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk - atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu,

konstatēja,

ka 2014. gada 4. jūnijā tiesā saņemts prasītājas maza apmēra prasības pieteikums pret atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļas nosacījumiem pakļauts izskatīšanai tiesā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus nepilngadīgā bērna – meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam. Prasītāja norāda, ka atbildētājs ir meitas tēvs un nepilngadīgā meita ir prasītājas ikdienas apgādībā, atbildētājs uzturlīdzekļus nemaksā. Prasītāja lūdz no atbildētāja piedzīt bērna uzturam uzturlīdzekļus 80 EUR mēnesī, jeb 960 EUR gadā, bet ne mazāk, kā Ministru kabineta noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā. Norādījusi, ka lietas iztiesāšana tiesas sēdē nav nepieciešama.

2014. gada 10. jūnijā saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem un pamatojoties uz 2014. gada 10. jūnija lēmumu par civillietas ierosināšanu, tiesnese nosūtīja atbildētājam prasības pieteikuma norakstu un paskaidrojuma veidlapu. Tiesneses noteiktajā termiņā paskaidrojums no atbildētāja nav saņemts.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta otrā daļa nosaka, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ar tiesneses 2014. gada 5. augusta lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā, noteikts datums – 2014. gada 20. augusts no kura sprieduma noraksts saņemams tiesas kancelejā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta nosacījumiem, tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, — pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Ja atbildētājam nav deklarētās dzīvesvietas adreses un viņš nav norādījis savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu, tiesas dokumentus nosuta uz lietas dalībnieka saskaņā ar šā likuma 54.^{1} panta pirmo daļu norādīto adresi.

Bet saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmās daļas 3. punkta nosacījumiem, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56. pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti, septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta otrajā un piektajā daļā noteikto kārtību, prasības pieteikums un paskaidrojuma veidlapa ierakstītā vēstulē nosūtīti uz atbildētāja deklarēto adresi, bet sūtījums 2014. gada 18. jūlijā saņemts atpakaļ tiesā, beidzoties tā glabāšanas termiņam, jo pēc uzaicinājuma adresāts nav ieradies to saņemt uz pastu. Tiesa atzīst, ka atbildētājam prasības pieteikums un paskaidrojuma veidlapa nosūtīta pienācīgā veidā un uzskatāms, ka atbildētājs šos dokumentus, ziņas vai citu korespondenci ir saņēmis, ja nosūtītājs dokumentāri pierādījis, ka šāda nosūtīšana ir veikta.

Pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, tiesa atzīst, ka prasība par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam ir pamatota, likumīga un apmierināma pilnībā.

Ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem – meitas /pers.C/ dzimšanas apliecības kopiju (lietas 8. lapa) prasītāja ir pierādījusi, ka nepilngadīgā bērna tēvs ir atbildētājs, bet par bērna māti reģistrēta prasītāja, kā arī to, ka uz tiesas sēdes dienu meita ir gadu veca. Ar lietā esošo 2014. gada 3. jūnija Vecpiebalgas novada pašvaldības Taurenes pagasta pārvaldes izziņu (lietas 9. lapa) pierādīts, ka nepilngadīgā bērna dzīvesvieta ir noteikta kopā prasītāju – /adrese/.

Tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pamatojoties uz Civillikuma 179. pantu (redakcija spēkā no 2013. gada 1. janvāra), kas nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Vecāku pienākums apgādāt savus bērnus ir absolūts. Tas apstāklis, ka atbildētāja ienākumi tiesai nav zināmi, neatņem tiesai tiesību noteikt uzturlīdzekļu apmēru atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru", (redakcija spēkā no 2013. gada 18. janvāra) kuros noteikts, ka katram vecākam neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt minimālos uzturlīdzekļus katram savam bērnam no dzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013. gada 27. augusta noteikumiem Nr. 665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" sākot ar 2014. gada 1. janvāri valstī noteiktā minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 320 EUR . Tādējādi pēc matemātiska aprēķina bērnam, no dzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai (25% no 320 EUR = 0,25 x 320 EUR= 80 EUR), mēnesī maksājamais minimālais uzturlīdzekļu apmērs neatkarīgi no vecāka mantiskā stāvokļa sākot ar 2014. gada 1. janvāri ir 80 EUR.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērnu uzturam valdības noteiktajā minimālajā apmērā. Tādēļ tiesa uzskata, ka nav tiesiskas nozīmes atbildētāja mantiskā stāvokļa izvērtējumam un no atbildētāja piedzenamais uzturlīdzekļu apmērs nepilngadīgā bērna uzturam nav saistāms un samērojams, ne ar atbildētāja, ne ar prasītājas mantisko stāvokli, ne ar bērnu vajadzībām.

Ņemot vērā augstāk norādīto, tiesa uzskata, ka prasība apmierināma un no atbildētāja prasītājas labā piedzenami līdzekļi nepilngadīgā bērna – meitas /pers.C/ uzturam 80 EUR mēnesī, bet ne mazāk par Ministru kabineta valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Uzturlīdzekļu piedziņa uzsākama no 2014. gada 4. jūnija un turpināma līdz bērns pats sevi spēs apgādāt.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 205. panta pirmās daļas 1. punktu šajā daļā tiesas spriedums izpildāms nekavējoši.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītāja no to samaksas bijusi atbrīvota, tie piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta „a" apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 3. punktu konkrētajā lietā valsts nodeva pēc matemātiska aprēķina (80 EUR x 12 = 9602 EUR; 15% no 960 EUR = 144 EUR) nosakāma 144 EUR apmērā. Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – par tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu lietā ir 4,72 EUR. Tādējādi no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi 148,72 EUR apmērā, jo prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos ir atbrīvota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu atbildētājam dodams 10 dienu termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktu, 35. panta pirmās daļas 3. punktu, 42. panta pirmo daļu, 43. panta ceturto daļu, 193. pantu, 250.^{25} pantu tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnā apmērā.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/, uzturlīdzekļus /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai 80 EUR (astoņdesmit *euro*) ik mēnesi, bet ne mazāk kā Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā.

Piedziņu uzsākt nekavējoši no 2014. gada 4. jūnija un turpināt līdz bērns pats sevi spēs apgādāt.

Piedzīt no /pers. B/, par labu valstij valsts nodevu 144 EUR (simt četrdesmit četri *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,72 EUR (četri *euro* un 72 centi).

Noteikt /pers. B/ termiņu 10 (desmit) dienas sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu, skaitot no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese L. Karlsone